

31998R2531

27.11.1998

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 318/1

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 2531/98
ze dne 23. listopadu 1998
o uplatňování minimálních rezerv Evropskou centrální bankou

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na protokol č. 3 o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut“), a zejména na článek 19.2 tohoto statutu,

s ohledem na doporučení Evropské centrální banky (dále jen „ECB“) ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Komise ⁽³⁾,

v souladu s postupem uvedeným v čl. 106 odst. 6 Smlouvy o založení Evropského společenství (dále jen „Smlouva“) a článku 42 statutu a za podmínek článku 43.1 statutu a bodu 8 protokolu č. 11 o některých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku,

- (1) vzhledem k tomu, že článek 19.2 ve spojení s článkem 43.1 statutu, bodem 8 protokolu č. 11 a bodem 2 protokolu č. 12 o některých ustanoveních týkajících se Dánska nezakládá pro nezúčastněné členské státy žádná práva ani jim neukládá žádné povinnosti;
- (2) vzhledem k tomu, že článek 19.2 statutu stanoví, že Rada mimo jiné určí základ pro minimální rezervy a nejvýše přípustný poměr mezi těmito rezervami a jejich základem;
- (3) vzhledem k tomu, že článek 19.2 statutu také stanoví, že Rada mimo jiné určí přiměřené sankce pro případy nedodržení uvedených požadavků; že toto nařízení stanoví zvláštní sankce; že toto nařízení odkazuje, pokud se jedná o zásady a postupy při uvalování sankcí, na nařízení Rady (ES) č. 2532/98 ze dne 23. listopadu 1998 o pravomoci

Evropské centrální banky uvalovat sankce ⁽⁴⁾ a upravuje zjednodušený postup při uvalování sankcí za určitá protiprávní jednání; že v případě rozporu mezi ustanoveními nařízení (ES) č. 2532/98 a ustanoveními tohoto nařízení, která ECB umožňují uvalovat sankce, mají přednost ustanovení tohoto nařízení;

- (4) vzhledem k tomu, že článek 19.1 statutu stanoví, že Rada guvernérů ECB může vydat nařízení týkající se výpočtu a určování požadované výše minimálních rezerv;
- (5) vzhledem k tomu, že má-li být povinnost minimálních rezerv účinně využita jako nástroj k řízení peněžního trhu a k provádění měnové regulace, musí být systém jejího ukládání strukturován tak, aby ECB byla schopna dostatečně pružně stanovovat požadavky na minimální rezervy v souvislosti s měnicími se hospodářskými a finančními poměry ve zúčastněných členských státech a v závislosti na nich; že ECB musí být v tomto ohledu dostatečně pružná, aby mohla reagovat na nové platební techniky, například na rozvoj elektronických peněz; že ECB může uložit povinnost minimálních rezerv ve vztahu k závazkům vyplývajícím z podrozvahových položek, zejména těch, které jsou samy o sobě nebo ve spojení s jinými rozvahovými nebo podrozvahovými položkami srovnatelné se závazky uváděnými v rozvaze, aby touto povinností omezila možnosti obcházení požadavků na minimální rezervy;
- (6) vzhledem k tomu, že při vydávání podrobných nařízení o povinnosti minimálních rezerv, včetně nařízení o stanovení skutečných sazeb minimálních rezerv, o případném úročení rezerv, o jakémkoli osvobození od povinnosti minimálních rezerv nebo o změně těchto požadavků pro jednu nebo několik vymezených skupin institucí, je ECB povinna jednat v souladu s cíli Evropského systému centrálních bank (dále jen „ESCB“) stanovenými v čl. 105 odst. 1 Smlouvy a článku 2 statutu; že to mimo jiné zahrnuje uplatňování zásady, že je třeba zamezit významnému

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 6.8.1998, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. C 328, 26.10.1998.

⁽³⁾ Stanovisko ze dne 8. října 1998 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 4.

nežádoucímú přemístění nebo převedení vkladů; že úprava povinností minimálních rezerv může být součástí vymezení a provádění měnové politiky, což patří podle čl. 105 odst. 2 první odrážky Smlouvy a podle čl. 3.1 první odrážky statutu k základním úkolům ESCB;

(7) vzhledem k tomu, že sankcemi pro případ nesplnění povinností uložených v tomto nařízení není dotčena možnost ESCB přijmout vhodná donucovací opatření vůči protistranám, včetně částečného nebo úplného vyloučení některé instituce z operací měnové politiky v případě závažného porušení požadavků na minimální rezervy;

(8) vzhledem k tomu, že ESCB a ECB byly pověřeny přípravou nástrojů měnové politiky, aby mohly plynule fungovat ve třetí etapě hospodářské a měnové unie (dále jen „třetí etapa“); že důležitou součástí přípravy je přijmout ještě před začátkem třetí etapy nařízení ECB, na jejichž základě budou instituce povinny držet od 1. ledna 1999 minimální rezervy; že je žádoucí v průběhu roku 1998 podrobně informovat hospodářské subjekty o podrobných ustanoveních, jejichž přijetí považuje ECB za nutné k provedení systému minimálních rezerv; že je proto třeba poskytnout ECB ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost normotvorné pravomoci;

(9) vzhledem k tomu, že účinné uplatňování všech ustanovení tohoto nařízení je možné pouze tehdy, přijmou-li zúčastněné členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, že jejich orgány budou mít pravomoci k plné podpoře ECB a spolupráci s ní při shromažďování a ověřování informací podle tohoto nařízení v souladu s článkem 5 Smlouvy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se

1. „zúčastněným členským státem“ rozumí členský stát, který přijal jednotnou měnu v souladu se Smlouvou;
2. „národní centrální bankou“ rozumí centrální banka zúčastněného členského státu;
3. „institucí“ rozumí právní subjekt ve zúčastněném členském státě, kterému může ECB podle článku 19.1 statutu uložit povinnost držet minimální rezervy;

4. „sazbou minimálních rezerv“ rozumí procentní podíl základu pro minimální rezervy, kterou může ECB určit podle článku 19.1 statutu;

5. „sankcemi“ rozumějí pokuty, penále, sankční úroky a bezúročné vklady.

Článek 2

Právo na osvobození od povinností minimálních rezerv

ECB může za dodržení zásady rovného zacházení osvobodit instituce od povinností minimálních rezerv podle kritérií, které sama stanoví.

Článek 3

Základ pro minimální rezervy

1. Základ pro minimální rezervy, jejichž držení může ECB uložit institucím podle článku 19.1 statutu, zahrnuje s výhradou odstavců 2 a 3 tohoto článku

- i) závazky instituce z přijetí peněžních prostředků, spolu se
- ii) závazky z podrozvahových položek, avšak bez
- iii) všech nebo některých závazků vůči jiným institucím podle podrobných pokynů, jež vydá ECB, a
- iv) závazků vůči ECB nebo národním centrálním bankám.

2. U závazků ve formě převoditelných dluhových nástrojů může ECB stanovit jako alternativu k odst. 1 bodu iii), že závazky jedné instituce vůči jiné mohou být úplně nebo částečně odečteny od základu pro minimální rezervy instituce, vůči níž směřují tyto závazky.

3. ECB může za dodržení zásady rovného zacházení připustit, aby určité druhy aktiv mohly být odečteny od určitých kategorií závazků, které jsou součástí základu pro minimální rezervy.

Článek 4

Sazby minimálních rezerv

1. Sazby minimálních rezerv, které může ECB stanovit podle článku 19.1 statutu, nesmějí překročit 10 % odpovídajících závazků tvořících základ pro minimální rezervy, mohou však činit 0 %.

2. S výhradou odstavce 1 může ECB za dodržení zásady rovného zacházení stanovit pro určité kategorie závazků, které tvoří základ pro minimální rezervy, rozdílné sazby minimálních rezerv.

Článek 5

Normotvorná pravomoc

Pro účely článků 2, 3 a 4 může ECB případně přijímat nařízení nebo rozhodnutí.

Článek 6

Právo na shromažďování a ověřování informací

1. ECB má právo shromažďovat od institucí informace potřebné k uplatňování minimálních rezerv. Tyto informace jsou důvěrné.

2. ECB má právo ověřovat přesnost a kvalitu informací, které instituce poskytují jako doklad plnění požadavků na minimální rezervy. ECB oznámí instituci své rozhodnutí údaje ověřit nebo provést jejich nucené shromáždění.

3. Právo ověřovat údaje zahrnuje také právo

- a) vyžadovat předložení dokumentů;
- b) kontrolovat účetní knihy a záznamy institucí;
- c) pořizovat si opisy nebo výpisy z účetních knih a záznamů;
- d) požadovat písemná a ústní vysvětlení.

Jestliže instituce brání shromažďování nebo ověřování informací, poskytne zúčastněný členský stát, v němž se nacházejí obchodní prostory dotyčné instituce, nezbytnou pomoc včetně zajištění přístupu do obchodních prostor, aby mohla být výše uvedená práva uplatněna.

4. ECB může pověřit národní centrální banky výkonem práv zmíněných v odstavcích 1 až 3. Podle čl. 34.1 první odrážky statutu je ECB oprávněna nařízením blíže určit podmínky, za nichž lze uplatňovat právo na ověřování informací.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. listopadu 1998.

Článek 7

Sankce za nedodržení povinností

1. Jestliže některá instituce nedrží minimální rezervy uložené podle tohoto nařízení a souvisejících nařízení nebo rozhodnutí ECB nebo je drží pouze částečně, může ECB uvalit některou z těchto sankcí:

- a) platbu ve výši až 5 procentních bodů nad mezní výpůjční sazbu ESCB nebo dvojnásobku této sazby, v obou případech z částky nedodržovaných minimálních rezerv danou institucí;
- b) povinnost dané instituce držet u ECB nebo národních centrálních bank zúčastněných členských států bezúročně vklady až do trojnásobku částky nedodržené požadované výše minimálních rezerv. Doba splatnosti vkladů nesmí překročit období, v němž instituce nedrží minimální rezervy.

2. Při uvalování sankcí podle odstavce 1 se použijí zásady a postupy uvedené v nařízení (ES) č. 2532/98. Ustanovení čl. 2 odst. 1 a 3 a čl. 3 odst. 1, 2, 3 a 4 uvedeného nařízení se však nepoužijí a lhůty uvedené v čl. 3 odst. 6, 7 a 8 uvedeného nařízení se zkracují na 15 dnů.

3. Jestliže některá instituce nedodrží povinnosti vyplývající z tohoto nařízení nebo ze souvisejících nařízení nebo rozhodnutí ECB jiné než uvedené v odstavci 1, použijí se sankce stanovené pro toto nedodržení v nařízení (ES) č. 2532/98, jakož i meze a podmínky pro uvalování sankcí v něm stanovené.

Článek 8

Závěrečná ustanovení

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 5 se použije ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Ostatní články jsou použitelné ode dne 1. ledna 1999.

Za Radu

předseda

R. EDLINGER